

El ar sta in lanț mai bine:
Rob sau invățat a fi.

—

XVI.

FIINDCĂ-S NĂSCUT. . .

Fiindcă-s născut spre moarte,
Să merg pe-al vieței drum,
Și cunosc vremea trecută,
Ear viitorul nici cum,

•

Griji, lasați-mă in pace,
Nimic de 'mpărțit n'avem
Până când veni-va moartea,
N'am gust să tot plâng, să gem;

Vreu cu Bachus să glumesc,
Să rid, să benchetuesc.

—

XVII.

UN VIS.

In vis eu fugeam odată,
Pe umeri aripi purtând;
Amor cu plumb la picioare,
După mine alergând,

M'ajunse.—Oare ce 'nsamnă?
Eu cred că fiind legat
De multe-amoruri, din toate
Până astăzi am scapat;

Dar acel ce-acum mă ține
Va fi vecinic pentru mine.

—

XVIII.

PORTRETUL IUBITEI.

Tu rege artei din Rodos,
Dintre zugravi cel mai bun,

Fă-mi pe draga ce nu-i față,
După cum eu am să-ți spun.

Mai ăntei negriu și moale
Păru-i fă cu-al tău penel,
Și dacă te lasă ceara,
Varsă și parfum pe el.

Ca și fildişul de albă
Zugrăvește fruntea sa;
Nu desparte-a ei sprincene
Dar nici nu le 'mpreuna.

Un loc lasă între ele
De văzut anevoios,
Ear cercul pleoapelor sale
Să fie intunecos.

Ochii ca de foc să-i aibă,
Ca Minerva albăstriei,
Sau umezi, precum ăi are
Zina Ciprului pe-a ii.

Pentru nas ș'obraz, cu rose
Să pui lapte la un loc;
Buzele ei dulci să cheme
Sărutările cu foc.

Pe bărbia-i delicată,
Și pe gātu-i albior,
De jur împrejur să sboare
Toate grațiile 'n chor.

Ear la urmă dându-i haine
De purpură, gol ceva
Să lași, ca despre tot trupul
Să se poată judeca.

Dar ajunge. Mi se pare
Că te ved portret frumos,
Ca-mi resonă la ureche
Glasul tău armonios.

S. G. Vergolici.